



I La Colònia Güell

El grup de matinals de l'Agrupació Excursionista de Granollers té present, en la tria de les sortides, el coneixement del paisatge natural de Catalunya i també l'aprofundiment cultural, artístic i literari en alguns dels llocs que es visiten; aquest plantejament es pot considerar una alternativa dintre de les possibilitats que ofereix l'excursionisme.

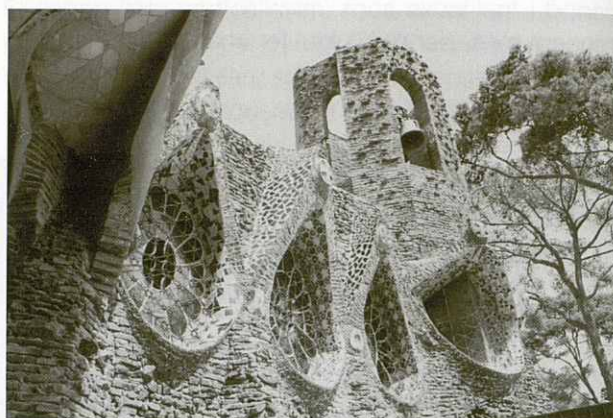
Enguany, el grup ha participat en la visita a la colònia Güell a Santa Maria de Cervelló, aprofitant el ressò social de l'any Gaudí i amb la voluntat d'aprofundir més en el coneixement de l'arquitectura modernista i l'entorn social que van ser protagonistes de la Revolució Industrial a Catalunya.

El matí que vàrem visitar la Colònia Güell, feia un dia rúfol, gris i fred; vàrem seguir la visita guiada en la qual se'ns va explicar l'origen i la construcció de la fàbrica, dels habitatges i serveis del conjunt urbanístic i arquitectònic més brillant de Catalunya amb què els seus promotors van donar forma a un somni.

És ben veritat que cada època històrica conté moviments socials contraris, la tensió entre els quals genera vitalitat, entusiasme, creativitat, passió, lluita, respecte...; la Colònia Güell en pot ser un clar exponent, perquè planteja el sistema social seguint l'ordre tradicional de la propietat i la jerarquia en el qual les persones destacaven segons els estudis, els càrrecs i responsabilitats en la fàbrica; aquest ordre social es manifestava en els tipus de cases.



La Casa del Mestre. Foto: Alfons García



Exterior de l'església de la Colònia Güell. Foto. Alfons G.

Era un sistema proper al que se seguia en el món agrícola i en el de l'artesanat de les ciutats, al costat de la modernitat de la industrialització, amb l'aplicació de millores en les tècniques del teixit i la maquinària. Es va crear una colònia amb una organització i atencions socials sense precedents en aquell moment.

Joan Güell i Ferrer es va plantejar desplaçar la indústria tèxtil que tenia al Vapor Vell de Sants, i instal·lar la fàbrica a la seva finca de can Solé de la Torre, de Santa Coloma de Cervelló. Aquest fet va significar un desafiament en la nova manera d'entendre la relació laboral entre el món dels empresaris de l'època i també entre els obrers. La tensió social que es vivia a Catalunya durant el segle XIX feia saltar espurnes entre la població industrialitzada que es debatia entre enriquir-se uns i sobreviure els altres; entre guanyar drets laborals i conservar la feina.

L'esmentada finca va ser adquirida l'any 1860 i, més tard, se li afegí la de can Julià. Entre cases i fàbrica ocupaven 36 ha d'una finca de 170 ha de secà i regadiu. El 25 de març de 1890, es va formar un nou nucli urbà prop del riu Llobregat i prop de la muntanya de Sant Antoni o Montpedrós de 356,7 m, el Pla de les Bruixes de 300 m, el turó del Rabaixí de 320 m, el Puig Vicenç i el turó de Can Cartró de 335 m. Aquest indret va constituir l'espai on l'Eusebi Güell va fer construir una fàbrica tèxtil que, el 30 de març de 1881, engegava la màquina de vapor de 1.000 CV, construïda per la Maquinista Terrestre i Marítima; el 2 d'abril del mateix any s'hi van instal·lar els telers, la filatura i el tint.

En aquest episodi, destaca la figura de Ferran Alsina i Parellada; el seu paper va ser tan decisiu com ha estat discret el seu reconeixement. De ben jove, va visitar la indústria i va estudiar les condicions dels obrers d'Anglaterra i Alemanya. Va veure que calia despertar en els obrers l'entusiasme pel progrés. El compromís de l'obrer anava unit a la prosperitat del país, però calia avançar en el guany social i la sort dels obrers: millorar la seva preparació tècnica, augmentar-los el sou, donar pensions als jubilats i perfeccionar les condicions de les màquines.